

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 43CoE/323/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6114222437
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Kmeťová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6114222437.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Kmeťovej, členiek senátu JUDr. Drahomíry Dibdiakovej a JUDr. Márie Jamriškovej, PhD. v exekučnej veci oprávneného K. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXX/XX, XXX XX F. M., zast. JUDr. Janou Bezákovou, advokátkou, so sídlom Bakalárska 6, 970 01 Prievidza, IČO: 37915061 proti povinnému J. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XX, XXX XX W., zast. Mgr. Františkom Popperom, advokátom, so sídlom Nám. SNP 2, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 37996401 o vymoženie pohľadávky vo výške 3.046,24 Eur spolu s trovami exekúcie, o odvolaní povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 1Er/3275/2014-37 zo dňa 4. mája 2015 takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 1Er/3275/2014-37 zo dňa 4. mája 2015 v napadnutej časti tretej výrokovej vety p o t v r d z u j e .

odôvodnenie:

1. Prvou výrokovou vetou napadnutého uznesenia nevyhoveli okresný súd námietkam povinného proti exekúcii. Druhou výrokovou vetou nevyhoveli námietkam povinného proti trovám exekúcie. Treťou výrokovou vetou zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie.

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že v prejednávanej veci je exekučným titulom rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 4T/136/2012 zo dňa 24.07.2013, právoplatný a vykonateľný dňa 02.10.2013, v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 3To/114/2013 zo dňa 02. 10. 2013.

3. Dňa 28.11.2014 bol okresnému súdu doručený návrh povinného na zastavenie exekúcie, v ktorom navrhol, aby bolo upustené zo strany exekútora od ďalšieho vykonávania exekúcie, príp. aby súd exekúciu z dôvodu podľa § 57 ods. 1 písm. b), príp. g) Exekučného poriadku zastavil. Ako dôvody svojho návrhu uviedol skutočnosť, že pohľadávka oprávneného zanikla na základe započítacieho prejavu vôle povinného, ktorý dňa 10.12.2013 vo forme listu doručil oprávnenému. Povinný na tento list, ktorý tvoril prílohu návrhu na zastavenie exekúcie, súčasne poukázal ako na dôkaz potvrdzujúci započítanie pohľadávky. Povinný uviedol, že tento započítací prejav vôle odoslal na adresy oprávneného, ktoré mu boli známe z iných súdnych a trestných konaní. Ďalej uviedol, že zásielka so započítacím prejavom vôle sa ani z jednej adresy oprávnenému nevrátila. Ohľadne započítania svojej pohľadávky voči oprávnenému uviedol, že táto predstavuje sumu vo výške 5.805,- Eur, z ktorej započítal len sumu 3.045,50 Eur a zostávajúcu sumu vo výške 2.759,50 Eur žiadal od oprávneného uhradiť na svoj účet.

4. Súd sa následne oboznámil so započítacím prejavom vôle povinného, listom zo dňa 10.12.2013, ktorý bol ako príloha pripojený k návrhu povinného na zastavenie exekúcie. Súd zistil, že povinný týmto uskutočnil prejav vôle smerujúci k započítaniu pohľadávky, ktorá podľa povinného vznikla titulom nezaplatenia nájomného a služieb spojených s užívaním bytu za obdobie od 04.02.2010 do 15.11.2011, teda za 21 a pol mesačný nájom uvedeného bytu, za každý mesiac v sume 270,- Eur. Povinný v tomto liste ďalej poukázal na samotný exekučný titul tvoriaci podklad vedenej exekúcie, pričom uviedol do

súvisu svoju pohľadávku vo výške 5.805,- Eur, ktorú si zároveň voči pohľadávke oprávnenému započítal. Tým mal za to, že pohľadávka oprávneného priznaná exekučným titulom zanikla.

5. Dňa 01.12.2014 boli okresnému súdu prostredníctvom súdneho exekútora doručené námietky povinného proti exekúcii, ako aj námietky povinného proti trovám exekúcie. Spolu s námietkami povinného bol ako príloha doručený súdu aj list povinného zo dňa 10.12.2013 adresovaný oprávnenému. Súd zistil, že námietky boli podané v zákonnej 14 dňovej lehote od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie povinnému (dňa 11.11.2014).

6. Povinný v námietkach poukázal na jeho započítací prejav vôle, na základe ktorého mal za preukázané, že pohľadávka oprávneného, ktorá je vymáhaná v tomto exekučnom konaní, zanikla. Ďalej súd zistil, že povinný uvádzal rovnaké skutočnosti a dôvody, ako v návrhu na zastavenie exekúcie zo dňa 28.11.2014. S poukazom na tieto isté dôvody, ktoré súd už v predchádzajúcich odsekoch tohto uznesenia uviedol, povinný žiadal upustenie od exekúcie zo strany exekútora a zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. b). resp. g) Exekučného poriadku. Súd konštatoval, že preskúmaním podania, ktorým povinný podal súčasne námietky proti exekúcii a námietky proti trovám exekúcie, zistil, že povinný neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by spochybňovali vyčíslené predbežné trovy exekúcie súdneho exekútora.

7. Oprávnený vo vyjadrení uviedol, že dôvody uvádzané povinným v námietkach a v návrhu na zastavenie exekúcie sú nepravdivé a nezodpovedajú skutočnosti, pretože nikdy voči povinnému žiaden záväzok nemal. Do času kedy byt užíval si nájomné a náklady spojené s jeho užívaním riadne plnil. Ďalej oprávnený uviedol, že ak by povinný mal v čase trestného konania vedeného pod sp. zn. 4T/136/2012 voči oprávnenému pohľadávku, bol by túto skutočnosť uviedol a bránil by sa, že bolo jeho právom zadržať veci oprávneného, aby zabezpečil túto svoju splatnú pohľadávku. Oprávnený tiež uviedol, že ak by aj bol povinnému niečo dlžný titulom užívania bytu do augusta 2010, tak tento nárok povinného by bol premlčaný ku dňu 10.12.2013, kedy si mal povinný svoju tzv. pohľadávku započítať. Záverom oprávnený navrhol, aby súd návrh povinného na zastavenie exekúcie a námietky povinného zamietol a zaviazal ho k náhrade trov konania, trov právneho zastúpenia v konaní vo výške 310,11 Eur, ktoré pozostávali z 2 úkonov právnej pomoci 2x121,17 Eur + režijný paušál 2x 8,39 Eur + DPH.

8. Okresný súd konštatoval, že existuje závažný rozpor o samotnej existencii pohľadávky povinného voči oprávnenému. Súd takýto záver vyvodil na základe absolútne protichodných vyjadrení účastníkov exekučného konania, kedy povinný na jednej strane tvrdil, že svoju pohľadávku vo výške 5.805,- Eur započítal v časti sumy 3.045,50 Eur voči pohľadávke oprávnenému, tvoriacu predmet súčasného exekučného konania. Na druhej strane oprávnený tvrdil, že pohľadávka povinného neexistuje, pretože si svoju povinnosť úhrady nákladov spojených s užívaním bytu povinného riadne plnil. Na umocnenie tvrdenia o spornosti pohľadávky povinného voči oprávnenému súd poukázal na vznesenú námietku premlčania zo strany oprávneného.

9. Ohľadne otázky možnosti započítania pohľadávky v exekučnom konaní súd vzhľadom na ustálenú rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, konkrétne 1 M Cdo 11/2008, 6 M Cdo 12/2010, alebo M Cdo 35/2003, pripúšťa, aby sa v námietkovom konaní za zánik nároku priznaný v exekučnom titule považovalo aj započítanie pohľadávky podľa § 580 Občianskeho zákonníka za splnenia zákonných podmienok. Uvedené rozhodnutia najvyššieho súdu ale pri vyslovení takéhoto právneho záveru stoja na podklade, kedy započítanie pohľadávok v exekučnom konaní je prípustné vtedy, ak pohľadávka povinného bola buď priznaná, resp. judikovaná súdom, príp. uznaná dohodou účastníkov právneho vzťahu, príp. iným uznaním takejto pohľadávky alebo ak túto pohľadávku druhá strana nepopiera.

10. Okresný súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci existencia pohľadávky povinného vo výške 5.805,- Eur, ktorú jednostranným započítacím prejavom voči oprávnenému započítacím prejavom vôle uskutočnil, nebola doposiaľ relevantne a vierohodne preukázaná. Len samotné vyhotovenie započítacieho prejavu vôle povinným, obsiahnutého na jednom liste papiera, existenciu výšky pohľadávky povinného nepreukazuje a s poukazom na protichodné vyjadrenie oprávneného sa pochybnosti o existencii pohľadávky skôr umocňujú. V tejto súvislosti okresný súd uviedol, že otázka existencie pohľadávky povinného voči oprávnenému môže byť predmetom posudzovania len v občianskom súdnom konaní, kde súd môže na základe vykonaného dokazovania túto otázku ustáliť a rozsudkom o nej rozhodnúť.

11. Súd vzhľadom na uvedené skutočnosti konštatoval, že ak existuje dôvodná pochybnosť o výške, príp. pochybnosť o samotnej existencii pohľadávky, ktorú si zápočtom povinný voči oprávnenému uplatňuje, a ktorá zároveň nebola exekučným titulom priznaná ako nárok, resp. nebola ako záväzok oprávneným uznaná, nejedná sa o spôsobilú pohľadávku na započítanie, čoho právnym následkom je skutočnosť, že nespôsobilú pohľadávku nie je možné prostredníctvom započítacieho prejavu v námietkovom konaní použiť ako okolnosť, ktorá by spôsobila zánik vymáhaného nároku. Na základe vyššie uvedených skutočností okresný súd námietkam povinného proti exekúcii nevyhovel.

12. Okresný súd vzhľadom na podané námietky proti trovám exekúcie, ktoré neobsahovali odôvodnenie, pristúpil k prieskumu dôvodnosti uplatnených trov exekúcie súdnym exekútorom, uvedených v doručenom Upovedomení o začatí exekúcie zo dňa 03.11.2014, ktorého fotokópiu doručil exekútor spolu pri postupovaní námietok a námietok proti trovám. Pri posudzovaní dôvodnosti súd postupoval v súlade s Vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 288/1995 Z. z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov (ďalej len "Vyhláška") a Exekučným poriadkom.

13. Preskúmaním upovedomenia okresný súd zistil, že súdny exekútor uviedol výšku predbežnej odmeny v sume 310,- Eur, čo zodpovedá polovici prípadnej predbežnej odmeny podľa ust. § 5 ods. 1 Vyhlášky, vzhľadom na skutočnosť, že pohľadávka oprávneného je vo výške 3.046,24 Eur spolu s trovami exekúcie. Základná odmena exekútora by vzhľadom na uvedenú pohľadávku predstavovala sumu 609,30 Eur, t.j. 20 % z vymáhanej pohľadávky. Hotové výdavky súdneho exekútora vo výške 5,25 Eur sú podľa názoru súdu účelné a primerané, vzhľadom na súčasné prvotné štádium exekúcie. Nárok exekútora vo výške 63,05 Eur na daň z pridanej hodnoty predstavuje súčasť nároku exekútora pri trovách exekúcie.

14. Na základe uvedených skutočností súd preto považoval predbežné trovy exekúcie za vyčíslené v súlade s Vyhláškou a Exekučným poriadkom, a preto námietkam povinného proti trovám exekúcie nevyhovel.

15. K návrhu povinného na zastavenie exekúcie okresný súd uviedol, že povinný odôvodňoval zastavenie exekúcie rovnakými skutočnosťami, ktoré uvádzal aj vo vznesených námietkach. Nakoľko súd pri posudzovaní námietok povinného prijal záver, že nárok oprávneného priznaný exekučným titulom nezanikol, nenastal tým následne ani dôvod na zastavenie exekúcie podľa ustanovení § 57 ods. 1 Exekučného poriadku, a preto súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol.

16. Proti uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie povinný z dôvodu, že napadnuté uznesenie považoval za nesprávne a nezákonné, nakoľko bolo vydané na základe nesprávnych skutkových zistení a právnych okolností, ale najmä na základe nesprávnej a zákonom nedovolenej interpretácie a aplikácie, ktorú uplatnil vo svojom zamietavom rozhodnutí exekučný súd. V odvolaní tvrdil, že podľa záverov súdu medzi povinným ako vlastníkom a prenajímateľom bytu a oprávneným ako nájomcom bytu povinného dňa 04.02.2010 vznikol nájomný vzťah, tzn. oprávnenému vzniklo právo na užívanie predmetného bytu a povinnému vzniklo právo na nájomné. Oprávnený ako nájomca mal byť povinného k dispozícii 04.02.2010 do 15.11.2011, tzn. 21 a pol mesiaca. Kedy podľa protokolu polície od uvedeného bytu a od vchodu do bytového domu vrátil kľúče. Z rozhodnutí súdov vyplýva, že oprávnený ako nájomca bol počas trvania nájomného vzťahu, tzn. v období od 04.02.2010 do 15.11.2011 povinný platiť povinnému mesačné nájomné vo výške 270,- Eur. Nakoľko oprávnený svoju povinnosť vyplývajúcu z nájmu bytu neplnil, povinnému vznikla voči oprávnenému pohľadávka za nevyplatené nájomné a za služby spojené s užívaním bytu v celkovej výške 5.805,- Eur. Oprávnený odmietol pohľadávku povinnému vo výške 5.805,- Eur uhradiť, preto bol v záujme ochrany svojich práv v súlade s platnou právnou úpravou, v súlade s § 580 Občianskeho zákonníka pristúpil k jednostrannému zápočtu svojej pohľadávky vo výške 5.805,- Eur proti pohľadávke oprávneného vo výške 3.046,24 Eur. Povinný voči oprávnenému vykonal hmotnoprávny úkon, ktorý je zákonom dovolený a na základe ktorého okamihom kedy sa uvedené pohľadávky stretli došlo zo zákona k zániku časti pohľadávky v započítanej výške 3.046,24 Eur. Zostávajúcu časť pohľadávky povinného voči oprávnenému vo výške 2.759,50 Eur si povinný uplatnil podanou žalobou na súde, na základe čoho súd dňa 24.04.2015 vydal platobný rozkaz sp. zn. 7Ro/300/2014. Exekučný súd je povinný rešpektovať platný a účinný hmotnoprávny úkon, ktorý oprávnený v zákonom stanovenej lehote a zákonom dovoleným spôsobom nenapadla. Podaná námietka údajného premlčania pohľadávky povinného voči oprávnenému je účelová nepodložená aj s ohľadom na právoplatnosť rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4T/136/2012 zo dňa

24.07.2013 v spojení Krajského soudu v Banské Bystrici sp. zn. 3To/114/2013 zo dňa 02.10.2013, ktoré sa stali právoplatné a vykonateľné dňa 02.10.2013, kedy začala plynúť premlčacia lehota. Podľa názoru povinného o jeho pohľadávke a o jej výške nie sú žiadne pochybnosti, nakoľko táto skutočnosť vyplýva priamo z rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4T/136/2012 zo dňa 24.07.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banské Bystrici sp. zn. 3To/114/2013 zo dňa 02.10.2013. Súd v uvedených rozhodnutiach vymedzil kedy vznikol nájomný vzťah medzi oprávneným a povinným a kedy tento nájomný vzťah skončil fyzickým odovzdaním kľúčov od prenajatého bytu, tzn. Súd presne vymedzil dobu, počas ktorej bol oprávnený ako nájomca povinný platiť dohodnuté mesačné nájomné vo výške 270,- Eur. V prípade, že exekučný súd na základe obrany povinného nedospeje k záveru, že prebiehajúca exekúcia konanie je neprípustná a je potrebné ju zastaviť, podľa názoru povinného na strane oprávneného dôjde k bezdôvodnému obohateniu vo výške doposiaľ nezaplateného nájomného a služieb spojených s užívaním bytu. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti povinný navrhol, aby odvolací súd z dôvodu zániku pohľadávky oprávneného vyhlásil exekúciu za neprípustnú a túto zastavil v zmysle § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku.

17. Oprávnený vo vyjadrení k odvolaniu povinného uviedol, že žiaden záväzok voči povinnému nemá. Do času kedy predmetný byt užíval, nájomné a náklady spojené s užívaním bytu riadne plnil. Od 02.07.2010 byt neužívala. Ak by povinný v čase trestného konania vedeného pod sp. zn. 4T/136/2012 mal voči oprávnenému dlh titulom užívania bytu, bol by túto skutočnosť v konaní uviedol a bránil by sa, že bolo jeho právom zadržať veci oprávneného, aby zabezpečil svoju splatnú peňažnú pohľadávku. Rovnako by na účet oprávneného dňa 16.10.2013 nezaslal titulom preplatku sumu 30,77 Eur. A aj v prípade, ak by oprávnený zostal povinnému dlžný titulom užívania bytu do augusta 2010, nárok na zaplatenie takejto pohľadávky je premlčaný. Tento nárok by bol premlčaný už v lehote 10.12.2013, kedy si mal povinný svoju tzv. pohľadávku započítať. Oprávnený mal za to, že tvrdenie povinného je účelové. Rovnako považoval za účelový aj návrh na vydanie platobného rozkazu podaný na Okresný súd Prievidza, ktorým sa domáha zaplatenia sumy 2.759,50 Eur, ktoré konanie je vedené pod sp. zn. 7Ro/300/2014. Oprávnený vznik akejkoľvek pohľadávky povinného popiera. Žiadna pohľadávka povinného voči oprávnenému nebola doposiaľ právoplatne priznaná súdom. Oprávnený povinnému žiadnu pohľadávku neuznal. Oprávnený mal za to, že povinný nemá voči oprávnenému žiadnu pohľadávku, ktorá by bola spôsobilá na započítanie, a ktorá by spôsobila zánik vymáhaného nároku. S poukazom na uvedené považoval rozhodnutie prvostupňového súdu za vecne správne a navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie potvrdil.

18. Pred samotným preskúmaním napadnutého rozhodnutia považoval odvolací súd za potrebné uviesť, že o nevyhovení námietkam povinného proti exekúcii, námietkam povinného proti trovám exekúcie, ako aj o zamietnutí návrhu povinného na zastavenie exekúcie rozhodol pôvodne vyšší súdny úradník uznesením č. k. 1Er/3275/2014-37 zo dňa 04.05.2015, proti ktorému podal povinný odvolanie. Podaním odvolania proti výroku rozhodnutia, ktorým vyšší súdny úradník nevyhovel námietkam povinného proti exekúcii a námietkam proti trovám exekúcie došlo v zmysle § 374 ods. 4 O.s.p. účinného do 30.06.2016 veta posledná k ich zrušeniu, preto o námietkach povinného proti exekúcii a o námietkach povinného proti trovám exekúcie rozhodol opätovne sudca, a to uznesením č. k. 1Er/3275/2014-67 zo dňa 31.03.2016, ktorým rovnako ako vyšší súdny úradník námietkam povinného proti exekúcii a námietkam povinného proti trovám exekúcie nevyhovel. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 15.06.2016. Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozhodoval už len o odvolaní povinného proti tretej výrokovej vete, ktorou okresný súd zamietol jeho návrh na zastavenie exekúcie.

19. Krajský súd v Banské Bystrici ako súd odvolací, prejednal vec v zostávajúcej časti napadnutého rozhodnutia podľa § 379, § 380 ods. 1 a § 385 ods. 1 CSP v rozsahu podaného odvolania, bez nariadenia pojednávania, pričom dospel k záveru, že odvolanie povinného proti tretej výrokovej vete nie je dôvodné.

20. Podľa § 9a ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len Exekučný poriadok) účinného od 01.07.2016, ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

21. Podľa § 470 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

22. Podľa § 470 ods. 2 CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom

nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní vecí, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

23. Povinný podal odvolanie proti napadnutému uzneseniu okresného súdu ešte za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku, ktorý bol zrušený k 30.06.2016. Odvolací súd o tomto odvolaní rozhoduje podľa zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku účinného od 01.07.2016, ktorý sa v zmysle vyššie uvedených prechodných a záverečných ustanovení, ako aj v zmysle § 9a ods. 1 Exekučného poriadku použije aj v tomto exekučnom konaní, pričom podľa § 470 ods. 2 CSP zostávajú právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti zachované.

24. Zo spisového materiálu odvolací súd zistil, že dňa 10.09.2014 bol súdnemu exekútorovi doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie. Následne súdny exekútor žiadosťou doručenou okresnému súdu dňa 17.10.2014 požiadal okresný súd o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Okresný súd vydal dňa 23.10.2014 poverenie č. 5601 131184, ktorým poveril súdneho exekútora v zmysle ust. § 45 ods. 1 Zákona č. 233/1995 Z. z. vykonaním exekúcie na základe vykonateľného rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4T/136/2012 zo dňa 24.07.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To/114/2013 zo dňa 02.10.2013 a uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 5 Tdo/18/2014 zo dňa 31.03.2014 na vymoženie sumy 3.046,24 Eur a trov exekúcie.

25. Dňa 28.11.2014 bol okresnému súdu doručený návrh povinného na zastavenie exekúcie, v ktorom navrhol, aby bolo upustené zo strany exekútora od ďalšieho vykonávania exekúcie, príp. aby súd exekúciu z dôvodu podľa § 57 ods. 1 písm. b), príp. g) Exekučného poriadku zastavil. V návrhu uviedol, že pohľadávka oprávneného zanikla na základe započítacieho prejavu vôle povinného, ktorý dňa 10.12.2013 vo forme listu doručil oprávnenému. Povinný na tento list, ktorý tvoril prílohu návrhu na zastavenie exekúcie, súčasne poukázal ako na dôkaz potvrdzujúci započítanie pohľadávky. Povinný uviedol, že tento započítací prejav vôle odoslal na adresy oprávneného, ktoré mu boli známe z iných súdnych a trestných konaní. Ďalej uviedol, že zásielka so započítacím prejavom vôle sa ani z jednej adresy oprávnenému nevrátila. Ohľadne započítania svojej pohľadávky voči oprávnenému uviedol, že táto predstavuje sumu vo výške 5.805,- Eur, z ktorej započítal len sumu 3.045,50 Eur a zostávajúcu sumu vo výške 2.759,50 Eur žiadal od oprávneného uhradiť na svoj účet.

26. Oprávnený vo vyjadrení uviedol, že dôvody uvádzané povinným v námietkach a v návrhu na zastavenie exekúcie sú nepravdivé a nezodpovedajú skutočnosti, pretože nikdy voči povinnému žiaden záväzok nemal. Do času kedy byt užíval si nájomné a náklady spojené s jeho užívaním riadne plnil. Ďalej oprávnený uviedol, že ak by povinný mal v čase trestného konania vedeného pod sp. zn. 4T/136/2012 voči oprávnenému pohľadávku, bol by túto skutočnosť uviedol a bránil by sa, že bolo jeho právom zadržať veci oprávneného, aby zabezpečil túto svoju splatnú pohľadávku. Oprávnený tiež uviedol, že ak by aj bol povinnému niečo dlžný titulom užívania bytu do augusta 2010, tak tento nárok povinného by bol premlčaný ku dňu 10.12.2013, kedy si mal povinný svoju tzv. pohľadávku započítať. Od 02.07.2010 byt neužívala. Niekedy v období od 02.07.2010 do 19.08.2010 povinný výmenou zámkov oprávnenému prístup do bytu zamedzil a tým mu znemožnil ďalšie užívanie bytu. Záverom oprávnený navrhol, aby súd návrh povinného na zastavenie exekúcie a námietky povinného zamietol.

27. Podľa § 580 Občianskeho zákonníka, ak veriteľ a dlžník majú vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu, zaniknú započítaním, pokiaľ sa vzájomne kryjú, ak niektorý z účastníkov urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu. Zanik nastane okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie.

28. Započítanie pohľadávky v exekučnom konaní je prípustné vtedy, ak bola pohľadávka buď priznaná, resp. judikovaná súdom, prípadne uznaná dohodou účastníkov právneho vzťahu, alebo ak túto pohľadávku druhá strana nepopiera. Odvolací súd sa preto v prvom rade zaoberal otázkou, či takéto pohľadávky medzi oprávneným a povinným existujú.

29. Pohľadávka oprávneného voči povinnému vo výške 3.076,27 Eur je jednoznačne preukázaná exekučným titulom, na základe ktorého sa vedie exekúcia.

30. Odvolací súd následne preskúmal započítací prejav vôle povinného, na základe ktorého mal povinný za to, že pohľadávka oprávneného priznaná exekučným titulom zanikla, a to list zo dňa 10.12.2013, ktorý bol ako príloha pripojený k jeho návrhu na zastavenie exekúcie. Odvolací súd zistil, že povinný týmto listom uskutočnil prejav vôle smerujúci k započítaniu pohľadávky, ktorá podľa povinného vznikla titulom nezaplatenia nájomného a služieb spojených s užívaním bytu za obdobie od 04.02.2010 do 15.11.2011, teda za 21 a pol mesačný nájom bytu, za každý mesiac v sume 270,- Eur, t.j. spolu vo výške 5.805,- Eur, ktorú si voči pohľadávke oprávneného započítal.

31. Z exekučného titulu vyplýva, že predmetný byt oprávnený užíval len od 04.02.2010 do 02.07.2010, pričom od 02.07.2010 byt neužíval. Povinný výmenou zámkov v období od 02.07.2010 do 19.08.2010 zamedzil oprávnenému prístup do bytu a tým mu znemožnil užívanie bytu. V trestnom konaní bolo výsluchom poškodeného (oprávneného) ďalej zistené, že povinný v čase zamedzenia užívania bytu požadoval od oprávneného neuhradený nájom len vo výške 760,- Eur, pričom nie je zrejmé z čoho tento dlh pozostával.

32. Odvolací súd preto dospel k záveru, že pohľadávka povinného vo výške 5.805,- Eur, ktorú jednostranným započítacím prejavom voči pohľadávke oprávneného započítal je sporná, pretože povinný v konaní jednoznačne nepreukázal jej existenciu. Započítací prejav povinného zo dňa 10.12.2013 preto nemohol spôsobiť stret vzájomných pohľadávok, a následne zánik pohľadávky oprávneného voči povinnému. Vzhľadom k tomu, že pohľadávka povinného nebola v konaní preukázaná, odvolací súd sa námietkou oprávneného ohľadom premlčania nároku na za platenie tejto pohľadávky nezaoberal. Okresný súd preto správne rozhodol, keď návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol.

33. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie okresného súdu v napadnutej časti tretej výrokovej vety ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

34. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).